

تعیین ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه قدردانی از بدن در نمونه ایرانی

فاطمه سادات هاشمی نژاد^۱، سمیه منتشلو^۲، سعیده ایزدی دهنوی^{۳*}، رسول روشن^۲

- ۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.
- ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.
- ۳- استاد، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۶/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۵/۱۲

چکیده

زمینه و هدف

هدف پژوهش حاضر بررسی اعتبار و پایایی پرسشنامه قدردانی از بدن در نمونه ایرانی می‌باشد. تاکنون در ارزیابی‌هایی که از تصویر بدنی در ایران صورت گرفته است، تقریباً بطور انحصاری ابعاد منفی آن ارزیابی شده است. مقیاسی که در این پژوهش بکار برده‌ایم، بر ابعاد مثبت تصویر بدنی تأکید دارد.

مواد و روش‌ها

پرسشنامه حاضر در مورد نمونه ۳۰۰ نفری از دانشجویان مشغول به تحصیل در دوره کارشناسی دانشگاه‌های تهران و شاهد به روش نمونه‌گیری در دسترس اجرا شده است.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر مقدار آلفا کرونباخ ۰/۸۸ بدست آمده که نمایانگر پایایی مناسب این ابزار در جامعه ایرانی می‌باشد. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی، شامل مدل دو عاملی بود که ۵۵/۱۲ درصد واریانس را در نمرات پرسشنامه قدردانی از بدن تبیین می‌کرد. بین تصویر بدنی مثبت و بدریختی بدنی ارتباط منفی و معنی‌دار وجود دارد ($P < ۰/۰۰۱$). همچنین بین عزت نفس و تصویر بدنی ارتباط مثبت و معنی‌دار بود ($P < ۰/۰۰۱$).

نتیجه‌گیری

از این مقیاس می‌توان برای سنجش تصویر بدنی مثبت بین محققین و درمانگران ایرانی استفاده نمود.

کلیدواژه‌ها

تصویر بدنی، بدشکلی بدن، عزت نفس

* نویسنده مسئول: دانشگاه شاهد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی.

پست الکترونیک: Saeidehizadi@yahoo.com

■ مقدمه

نمونه ایرانی برای مقیاس گناه ۰/۸۵ و در رابطه با پرسشنامه شرم ۰/۸۱ گزارش شد (۸). در بیشتر پرسشنامه‌های تصویر بدنی به ابعاد منفی بدن توجه شده است و توجه به سنجش نگرش مثبت به بدن کمتر مشاهده می‌شود. از این رو پرسشنامه مورد استفاده در این پژوهش نگرش مثبت نسبت به بدن را می‌سنجد. Avalos و همکارانش، نخستین بار مقیاس قدردانی از بدن^۲ را طرح و در کشور آمریکا هنجاریابی کردند و نتایج، اعتبار درونی بالای ۰/۹۳ را نشان داد. نمره کل همبستگی هر یک از آیتم‌ها ۰/۴۶ یا بالاتر بود (۹). نتایج حاصل از پژوهش Swami و همکاران در کشورهای لندن، استرالیا، آلمان و مالزی اعتبار و پایایی مناسب این تست را بیان می‌کند (۱۰). Tylka نیز همین مقیاس را در آمریکا روی زنان و مردان هنجاریابی کرده و از اعتبار و پایایی بالای آن خبر داده است (۱۱). در مطالعه حاضر به بررسی اعتبار و پایایی این پرسشنامه در نمونه ایرانی پرداخته می‌شود.

■ مواد و روش‌ها

نمونه مورد مطالعه شامل ۳۰۰ نفر دانشجوی دختر (۱۵۹) و پسر (۱۴۱) با میانگین سنی ۲۲/۷۴ سال می‌باشد که با روش نمونه‌گیری در دسترس از دو دانشگاه شاهد و تهران انتخاب شدند. ۵۱ درصد نمونه آماری را دانشجویان پسر و ۴۹ درصد را دانشجویان دختر تشکیل می‌دادند. همچنین از نظر مقطع تحصیلی به ترتیب ۷/۲، ۲/۲، ۸۰/۱ و ۱۰/۵ درصد دانشجویان در مقاطع دیپلم، فوق دیپلم، لیسانس و فوق لیسانس در حال تحصیل و از نظر وضعیت تأهل ۸۱/۹ درصد مجرد و ۱۸/۱ درصد متأهل بودند.

ابزار پژوهش

پرسشنامه تصویر بدنی (BAS)

این ابزار یک مقیاس ۱۳ سؤالی است که جنبه‌های مثبت تصویر بدنی را که در بسیاری از تئوری‌ها شناسایی شده است منعکس می‌کند (۱۴-۱۲). این مقیاس در واقع تصویر بدنی مثبت و راه‌های افزایش آن را توصیف می‌کند. بطور خاص آیتم‌های طراحی شده این موارد را برای هر فرد مورد سنجش قرار می‌دهد: الف) حفظ

تصویر بدنی مفهومی گسترده و پویا بوده و شامل ادراک فرد از اندازه و تناسب بدن است که با تفکر و احساس و دیدگاه سایر افراد نسبت به بدن او همراه می‌باشد. تصویر بدنی دارای یک ساختار چند بعدی است که شامل دو بخش مستقل ادراکی (تخمین اندازه بدن) و نگرشی (شناخت و احساس فرد نسبت به بدن) می‌باشد (۱). بعد نگرشی شامل ظرفیت تصویر بدنی (سرمایه‌گذاری روی تصویر بدنی) و ارزش تصویر بدنی (برآورد تصویر بدنی) است (۲). عزت نفس افراد دارای سرمایه‌گذاری بالا بر روی تصویر بدنی، بیشتر از تصویر بدنی آنها ناشی می‌شود. افرادی که احساس خوبی نسبت به خود دارند، معمولاً نسبت به زندگی نیز حس خوبی خواهند داشت، اما تصویر ذهنی غیر قابل قبول، منجر به تغییراتی در احساس ارزشمند بودن فرد می‌شود. عوامل متعددی مانند ارزش‌های اجتماعی-فرهنگی، مقایسه‌های اجتماعی، تأکید جامعه بر جذابیت ظاهری و تجارب منفی در تعامل با همسالان، اینگونه نگرانی‌ها را تشدید کرده و به تداوم آن کمک می‌نماید (۳).

در سال‌های اخیر حوزه تصویر بدنی توجه تحقیقات زیادی را به خود جلب نموده است. تاکنون ابزارهای مختلفی جهت سنجش تصویر بدنی طراحی شده که از این میان می‌توان به مقیاس خودسنجی روابط چند بعدی خود-بدن^۱ اشاره کرد. این مقیاس ۴۶ ماده‌ای توسط Cash و همکاران در سال ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ برای ارزیابی تصویر بدنی ساخته شد (۴). راحتی به بررسی اعتبار و روایی پرسشنامه MBSRQ در نمونه‌های ایرانی پرداخته و آلفا کرونباخ کل را ۰/۸۸ گزارش نمود (۵). مقیاس دیگر، پرسشنامه ۱۹ سؤالی نگرانی درباره تصویر بدنی است که به بررسی نارضایتی و نگرانی فرد درباره ظاهرش می‌پردازد. این مقیاس توسط Littleton و همکاران طراحی و از اعتبار و روایی مناسبی برخوردار است (۶). دیگر ابزار در زمینه تصویر بدنی مقیاس شرم تصویر بدنی است که نخستین بار توسط Thompson و همکارانش تعریف شد (۷). این مقیاس ۱۵ سؤالی به اندازه‌گیری تمایل به شرم و گناه افراد در تصویر بدنی می‌پردازد و بصورت سناریوهایی مرتبط با وزن و بدن طراحی شده است که در آن ضریب آلفا کرونباخ نمونه غیر ایرانی در مقیاس گناه، ۰/۸۸ و برای مقیاس شرم ۰/۹۰ بدست آمد. همچنین ضریب آلفا کرونباخ در

^۲ Body Appreciation Scales: BAS

^۱ The Multidimensional Body- Self Relations Questionnaire: MBSRQ

پرسشنامه بدشکلی بدنی

این پرسشنامه ۱۹ ماده‌ای توسط Littleton و همکاران ساخته شد که به بررسی نارضایتی و نگرانی فرد درباره ظاهرش می‌پردازد. در این ابزار از آزمودنی خواسته می‌شود میزانی که هر یک از ماده‌ها احساسات یا رفتارشان را نشان می‌دهد، روی مقیاسی از ۱ تا ۵ درجه‌بندی کند. در این مقیاس نمره ۱ به معنی این است که هرگز این احساس را نداشته‌ام یا این کار را انجام نداده‌ام و نمره ۵ به معنی این است که همیشه این احساس را دارم یا این کار را انجام می‌دهم. نمره کل پرسشنامه، بین ۹۵-۱۹ متغیر بوده که کسب نمره بیشتر، نشانگر بالا بودن میزان نارضایتی از تصویر بدنی یا ظاهر فرد است. Littleton و همکاران پایایی این پرسشنامه را به روش همسانی درونی بررسی کرده و ضریب آلفای ۰/۹۳ را بدست آوردند (۶). در مطالعه حاضر پایایی پرسشنامه نگرانی درباره تصویر بدنی و زیر مقیاس‌های آن به روش آلفا کرونباخ محاسبه گردید که این مقدار برای کل پرسشنامه برابر ۰/۸۶، خرده مقیاس اول (نارضایتی ظاهر) ۰/۸۴ و خرده مقیاس دوم (تداخل در عملکرد) ۰/۷۱ می‌باشد، که بیانگر پایایی قابل قبول پرسشنامه مذکور است. در تحقیق بساک‌نژاد و غفاری (۱۷) ضریب همبستگی بین مقیاس ترس از تصویر بدنی و مقیاس ترس از ارزیابی منفی از ظاهر جسمانی، ۰/۵۵ و ضرایب همبستگی مقیاس ترس از تصویر بدنی با مقیاس ترس از ارزیابی منفی ۰/۴۳ بود که در سطح $P \leq 0/001$ معنی‌دار هستند.

■ یافته‌ها

در این پژوهش به منظور آزمون اعتبار پرسشنامه از شیوه اعتبار سازه (شامل تحلیل عاملی اکتشافی) و اعتبار همگرا استفاده شده است. به منظور واری اعتبار سازه پرسشنامه، از تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی استفاده گردید.

تحلیل عاملی اکتشافی

ابتدا به منظور انجام تحلیل عاملی آزمون کفایت نمونه‌گیری^۲ برای حصول اطمینان از کفایت، حجم نمونه محاسبه شد. نتایج نشان می‌دهد که در پژوهش حاضر مقدار آزمون کفایت نمونه‌برداری برابر با ۰/۸۹ می‌باشد، چون این مقدار از ۰/۶۰ بزرگتر است در نتیجه

قسمت‌های مورد علاقه بدن، ب) پذیرش بدن با وجود عیوب و شکل و وزن غیر ایده آل، ج) پذیرش بدن با توجه به نیازهای بدنی و پرداختن به رفتارهایی که منجر به سلامت آن می‌شود، د) محافظت از بدن خود با رد تصاویر غیر واقعی از مدل‌های لاغر اندام موجود در رسانه. این جنبه‌ها که شامل بازتاب تأیید بی‌قید و شرط احترام به بدن و یک ساختار از تصویر بدنی مثبت است، قدردانی از بدن نامیده می‌شود (۹).

در ابتدای امر برای مقیاس قدردانی از بدن ۱۶ آیتم ایجاد شد، که بازتاب ساختار قدردانی از بدن بود. پس از اینکه هر آیتم مورد بحث و بررسی قرار گرفت، برای شفافیت و تعیین منحصر به فرد بودن این مقیاس ۴ آیتم آن تعویض و ۳ آیتم آن که از لحاظ محتوایی بی‌اعتبار بودند حذف گردید و در نهایت ۱۳ آیتم دیگر باقی ماند (۹). آیتم‌های مقیاس قدردانی از بدن در امتداد یک درجه‌بندی لیکرتی ۵ نقطه‌ای قرار می‌گیرند (به عنوان مثال ۱- هرگز ۲- به ندرت ۳- بعضی اوقات ۴- اغلب ۵- همیشه) که بطور متوسط این مقیاس برای بدست آوردن یک درک کلی از بدن است (۹). در این مطالعه برای اطمینان از کفایت نسخه ایرانی، ابتدا فرم انگلیسی به فارسی ترجمه گردید و سپس مجدداً به انگلیسی برگردانده شد. پس از اطمینان از تطابق فرم ترجمه شده با فرم اصلی، نسخه ایرانی مورد استفاده قرار گرفت.

پرسشنامه عزت نفس روزنبرگ^۱

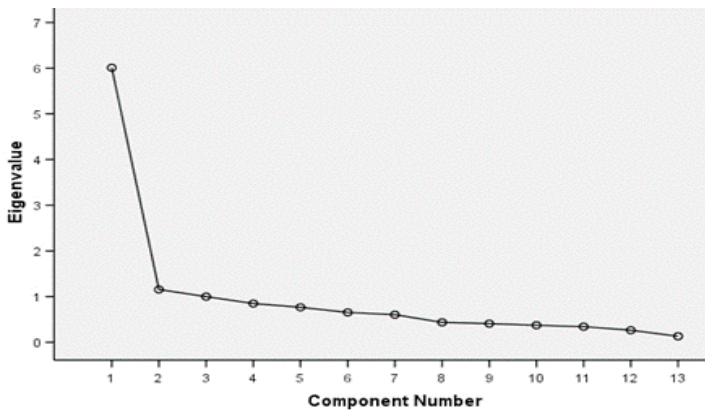
این ابزار یک مقیاس ده سؤالی مبتنی بر خودسنجی است و عزت نفس را مورد سنجش قرار می‌دهد. هر گزاره این مقیاس دارای ۴ گزینه است، که دامنه آن از خیلی موافق تا کاملاً مخالف گسترده است. نمره‌گذاری این مقیاس بر حسب جهت مثبت و منفی سؤال بصورت مستقیم و معکوس انجام می‌گیرد. نتایج پژوهش Pullmann نشان داد که ضریب روایی درونی این مقیاس ۰/۸۴ است (۱۵). در پژوهش محمدی بر روی ۱۸۵ نفر از دانشجویان دانشگاه شیراز، پایایی پرسشنامه عزت نفس روزنبرگ از طریق سه روش آلفا کرونباخ، بازآزمایی و دو نیمه‌سازی به ترتیب ۰/۶۹، ۰/۷۸ و ۰/۶۸ بودند (۱۶).

^۲ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy: KMO

^۱ Rosenberg

به منظور انجام تحلیل عاملی از روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی با چرخش واریماکس استفاده گردید. ۲ عامل که دارای ارزش ویژه بالاتر از یک بودند و سؤالات آنها بار عاملی بالاتر از ۰/۳۰ داشتند بدست آمد. جدول شماره ۱ بارهای عاملی، میزان اشتراک، ارزش‌های ویژه و درصد واریانس را برای ۲ عامل نشان می‌دهد.

حجم نمونه برای انجام تحلیل عاملی کافی است. سپس از آنجا که همبستگی بین پرسش‌های آزمون زیربنای تحلیل عوامل است، برای اینکه مشخص شود همبستگی بین متغیرها برابر صفر نیست از آزمون کروییت بارتلت^۱ استفاده شد که معنی‌دار بوده ($P < 0/01$) و نمایانگر این است که ماتریس همبستگی داده‌ها در جامعه صفر نیست.



نمودار شماره ۱- عامل‌ها و مقادیر مشخصه

جدول شماره ۱- بارهای عاملی، میزان اشتراک، ارزش‌های ویژه و درصد واریانس برای عوامل ۱ و ۲

شماره	عامل ۱	عامل ۲
۱	۰/۳۴	۰/۶۶
۲	۰/۵۶	۰/۶۱
۳	۰/۵۸	۰/۶۰
۴	۰/۶۵	۰/۳۱
۵	۰/۵۸	۰/۳۹
۶	۰/۶۲	۰/۴۷
۷		۰/۸۴
۸	۰/۴۶	
۹	۰/۶۸	
۱۰	۰/۶۵	۰/۴۰
۱۱		۰/۷۶
۱۲	۰/۶۹	
۱۳	۰/۵۸	۰/۴۹
ارزش ویژه	۳/۸۲	۳/۳۴
درصد واریانس	۲۹/۴۰	۲۵/۷۱
درصد واریانس تجمعی	۲۹/۴۰	۵۵/۱۲

اعتبار همگرا و واگرا

به منظور بررسی اعتبار همگرا و واگرای قدردانی از بدن باس از پرسشنامه‌های عزت نفس روزنبرگ و ترس از بدریختی بدنی شکل استفاده گردید.

جدول شماره ۲- ضریب همبستگی بین پرسشنامه قدردانی از بدن با پرسشنامه عزت نفس روزنبرگ و ترس از بدریختی بدنی شکل

متغیر	تصویر بدنی
ضریب همبستگی	۰/۵۰
عزت نفس روزنبرگ	تعداد
	۱۳۸
معنی‌داری	۰/۰۰۱
ضریب همبستگی	بدریختی بدنی
	تعداد
	۱۳۹
معنی‌داری	۰/۰۰۱

نتایج مندرج در جدول نشان می‌دهد که مدل ۲ عاملی فوق ۵۵/۱۲ درصد واریانس را در نمرات پرسشنامه تصویر بدنی باس تبیین می‌کند. نمودار اسکری^۲ شماره عوامل و مقدار مشخصه آنها را نشان می‌دهد.

^۱ Bartlett's Test of Sphericity

^۲ Scree Plot

نتایج مندرج در جدول شماره ۲ حاکی از آن است که:

الف: بین بدریختی بدنی و قدردانی از بدن ارتباط منفی و معنی‌دار وجود دارد ($P < 0/001$). با توجه به اینکه در پرسشنامه قدردانی از بدن نمره بالاتر به معنی قدردانی بهتر از بدن است و همچنین در پرسشنامه بدریختی بدنی نمره بالاتر به معنی ادراک بدریختی بیشتر در بدن می‌باشد، چنین نتیجه‌گیری می‌شود که بین قدردانی از بدن مثبت و بدریختی بدنی ارتباط منفی و معنی‌دار وجود دارد.

ب: بین عزت نفس و قدردانی از بدن ارتباط مثبت و معنی‌دار وجود دارد ($P < 0/001$).

پایایی

به منظور واریانس پایایی پرسشنامه از روش آلفا کرونباخ و دو نیمه‌ای گاتمن آزمایی استفاده شده است. جدول شماره ۳ پایایی برای مقیاس قدردانی از بدن باس را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۳- آلفا کرونباخ و ضریب دو نیمه‌ای گاتمن برای پرسشنامه قدردانی از بدن باس (n=۲۷۷)

متغیر	تعداد سؤالات	آلفا (α)	دو نیمه‌ای گاتمن		دو نیمه‌ای		همبستگی بین دو فرم
			تعداد سؤال	مقدار	نیمه اول	نیمه دوم	
تصویر بدنی	۱۳	۰/۸۹	۰/۸۳	۰/۸۸	۷	۰/۷۴	۰/۷۳**

** معنی‌داری در سطح ۰/۰۰۱

نتایج مندرج در جدول نشان می‌دهد که ضرایب آلفا کرونباخ برای پرسشنامه قابل قبول می‌باشد.

بحث

پژوهش حاضر به منظور بررسی اعتبار و پایایی پرسشنامه ۱۳ سؤالی قدردانی از بدن (۹) در جامعه دانشجویان ایرانی صورت گرفت. از اعتبار سازه شامل تحلیل عاملی اکتشافی و همچنین اعتبار همگرا و واگرا به منظور بررسی اعتبار پرسشنامه استفاده شده است. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی شامل مدل دو عاملی بود که ۵۵/۱۲ درصد واریانس را در نمرات پرسشنامه قدردانی از بدن باس تبیین می‌کرد. نتایج بررسی اعتبار همگرا و واگرا نشان داد که بین بدریختی بدنی و قدردانی از بدن ارتباط منفی و معنی‌دار وجود دارد ($P < 0/001$). با توجه به اینکه در پرسشنامه قدردانی از بدن نمره بالاتر به معنی قدردانی از بدن بهتر می‌باشد و همچنین در پرسشنامه بدریختی بدنی نمره بالاتر به معنی ادراک بدریختی بیشتر در بدن است، چنین نتیجه‌گیری می‌شود که بین قدردانی از بدن مثبت و بدریختی بدنی ارتباط منفی و معنی‌دار وجود دارد. همچنین بین عزت نفس و قدردانی از بدن ارتباط مثبت و معنی‌دار وجود دارد. این نتایج نشان می‌دهد که پرسشنامه قدردانی از بدن

باس از اعتبار همگرا و واگرای مناسبی در جامعه دانشجویان ایرانی برخوردار است. این نتایج تا حدودی مغایر با یافته‌های Swami و همکاران (۱۸) و نتایج دیگر مطالعه Swami (۱۰) و یافته‌های Tylka (۱۱) بوده است. Wolff (۱۹) رابطه بین عزت نفس و قدردانی از بدن را در بین دختران بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که دختران دارای عزت نفس بالا، قدردانی از بدن مثبتی از خود داشتند. این نتایج همسو با نتایج پژوهش حاضر می‌باشد بطوریکه پرسشنامه قدردانی از بدن باس اعتبار همگرای قوی با پرسشنامه عزت نفس دارد. بررسی پایایی پرسشنامه با استفاده از روش‌های آلفا کرونباخ و دو نیمه‌ای گاتمن نشان داد که پرسشنامه مذکور از پایایی مناسبی در جامعه ایرانی برخوردار است. در پژوهش Swami و همکاران (۱۰) مقدار آلفا کرونباخ برای زنان ۰/۹۰ و برای مردان ۰/۸۵ گزارش شد. در پژوهش حاضر مقدار آلفا کرونباخ ۰/۸۸ بدست آمد که نمایانگر پایایی مناسب این ابزار در جامعه ایرانی می‌باشد.

نتیجه‌گیری

بطور کلی پژوهش حاضر نشان می‌دهد که پرسشنامه قدردانی از بدن از اعتبار همگرا و واگرا و پایایی مناسبی در جمعیت دانشجویان



تعداد نمونه بیشتر و غیر دانشجویی نیز مورد بررسی قرار گیرد تا در صورت داشتن خصوصیات روان‌سنجی مطلوب از آن برای سنجش قدردانی از تصویر بدنی در تمامی اقشار استفاده گردد.

ایرانی برخوردار است. همچنین لازم به ذکر است که از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به تعداد کم نمونه آماری و محدود بودن این نمونه به قشر دانشجو اشاره کرد. در پایان پیشنهاد می‌شود خصوصیات روان‌سنجی این مقیاس در جمعیت‌هایی با

■ References

1. Grogan S. Body image and health contemporary perspectives. *J Health Psychol.* 2006;11(4):523-30.
2. Sarwer DB, Crerand CE. Body image and cosmetic medical treatments. *Body Image,* 2003;1(1):99-111.
3. Jomeen J, Martin C.R. Self-esteem and mental health during early pregnancy. *Clin Eff Nurs.* 2005;9(1-2):92-5.
4. Cash TF, Ancis JR, Strachan MD. Gender attitudes, feminist identity and body images among college women. *Sex Roles,* 1997;36(7):433-47.
5. Rahati A. [Examine the evolution of body image and its relationship with self-esteem by comparing age groups, teenagers, middle-aged and elderly] [dissertation]. Tehran: Shahed University; 2004. [Persian]
6. Littleton HL, Axsom D, Pury CL. Development of the body image concern inventory. *Behav Res Ther.* 2005;43(2):229-41.
7. Thompson T, Dinnel DL, Dill NJ. Development and validation of body image guilt and shame scale. *Pers Individ Dif.* 2003;34(1):59-75.
8. Rezai M. [The relationship between simple and multiple anxiety, perfectionism, self-esteem, depression, social anxiety, anger and shame BMI with body image according to gender] [dissertation]. Tehran: Shahed University; 2009. [Persian]
9. Avalos L, Tylka L.T, Wood-Barcalow N. The body appreciation scale: development and psychometric evaluation. *Body Image,* 2005;2(3):285-97.
10. Swami V, Chamorro-Premuzic T. Factor structure of the body appreciation scale among Malaysian women. *Body Image,* 2008;5:409-13.
11. Tylka TL. Evidence for the Body Appreciation Scale's measurement equivalence/invariance between U.S. college women and men. *Body Image,* 2013;10(3):415-8.
12. Thompson JK. *Body image disturbance, assessment and treatment.* Michigan: Pergamon Press; 1990,152-67.
13. Freedman R. *Bodylove: Learning to like our looks and ourselves.* 2nd ed. Carlsbad: Gurze Books; 2002, 63-81.
14. Levine MP, Smolak L. Primary prevention of body image disturbances and disordered eating in children and early adolescence. In: Thompson JK, Smolak L, editors. *Body image, eating disorders, and obesity in youth: Assessment, prevention, and treatment.* Washington DC: Taylor & Francis; 2001. p. 237-60.
15. Pullmann H, Allik J. The Rosenberg self-esteem scale: its dimensionality, stability and personality correlates in Estonian. *Pers Individ Dif.* 2000;28(4):701-15.
16. Mohammadi N, Sajadinezhad MAS. The Evaluation of psychometric properties of Body image concern inventory and examination of a model about the relationship between body mass index, body image dissatisfaction and self-esteem in adolescent girls. *Psychological Studies,* 2007;3(1):83-99.
17. Basaknejad S, GHafari M. The relationship between body dysmorphic concern and psychological problems among university students. *J Res Behav Sci.* 2007;1(2):179-87.
18. Swami V, Stieger S, Haubner T, Voracek M. German translation and psychometric evaluation of the body appreciation scale. *Body Image,* 2008;5(1):122-7.
19. Wolff GE, Clark MM. Changes in eating self-efficacy and body image following cognitive-behavioral group therapy for binge eating disorder. *Eat Behav.* 2001;2(2):97-104.



Determine the Psychometric Properties of the Body Appreciation Scales in Iranian Samples

Fateme Sadat Hasheminejad¹, Somayeh Mantashloo², Saeideh Izadi Dehnavi^{*2}, Rasol Roshan³

1- MSc student in Clinical Psychology, Faculty of Education and Psychology, Kharazmi University, Tehran, Iran.

2- MSc student in Clinical Psychology, Faculty of Education and Psychology, Shahed University, Tehran, Iran.

3- Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Shahed University, Tehran, Iran.

Received Date: 2016/08/02

Accepted Date: 2016/08/30

Abstract

Introduction and Aims

The aim of the present research is study of validity and reliability of the body Appreciation Scales in Iranian samples. So far, in the assessment of body image that's been done in Iran were almost exclusively negative aspects of evaluation. The scale used in this study focused on the positive aspects of body image.

Materials and Methods

This scale conducted on the sample of 300 undergraduate students studying at Tehran University and Shahed University. Sampling in this study is available sampling.

Results

In the present study, Cronbach's alpha values obtained 0.88, which represented good reliability of this tool in Iran. The results of exploratory factor analysis contains two-factor model, that 12.55% variance of the Body Appreciation Scales was explained. There is a significant negative relationship between positive body image and the body image concern inventory ($P < 0.001$) as well as between self-esteem and body image there is a significant positive relationship ($P < 0.001$).

Conclusion

This scale can be used to measure positive body image among Iranian researchers and therapists.

Keywords

body image, body dysmorphic, self-esteem

* **Corresponding Author:** Shahed University, Department of Clinical Psychology.

Email: Saeidehizadi@yahoo.com